

Stratifikace jazyka (teritoriální, sociální, funkční)

národní jazyk → útvary/variety:

a) „strukturální“ útvary: mají specifické lexikum i gramatiku

standard

- a) spisovný jazyk (kodifikován)
- b) hovorový jazyk

„nestandard“ („substandard“)

- a) nadnářečí (interdialekty)
- b) nářečí (dialekty)

b) „nestrukturální“ útvary (sociolekty): mají specifické jen lexikum

- a) profesní mluva/slang
- b) zájmová mluva / skupinový slang
- c) argot/hantýrka/žargon

Synchronie a diachronie

synchronní přístup k jazyku

- zkoumání stavu v konkrétním časovém bodě

diachronní přístup k jazyku

- zkoumání vývoje mezi konkrétními časovými body
- jazykové změny na všech úrovních
  - hláskové
  - morfologické
  - slovotvorné
  - syntaktické
  - lexikální

Diachronie: hláskové změny

a) zákonité („bezvýjimečné“)

hláskový zákon: změna jedné hlásky v jinou, realizovaná v jistém čase, na jistém teritoriu a za jistých okolností ve všech případech

– *g > h* ve 13. stol. na území češtiny

b) nahodilé (sporadické)

– **analogie** (vyrovnávání):

č. *peku* > *peču* (podle *pečeš*, *peče*)

– případ od případu

č. *dchoř* > *tchoř*

něm. *vrīthof* > stč. *břitov* > *hřbitov* (připodobnění k *pohřbit*)

Diachronie: hláskové změny

a) syntagmatické

- kontaktní: asimilace v lat. *scrib-* + *-tus* > *scriptus*
- distantní: přehláska v germ.: *gasti > *gesti (srov. něm. *Gast* : *Gäste*)

b) paradigmatické:

počet fonémů se

- nezmění (refonologizace): č. *g* > *h*
- zmenší (defonologizace): č. *y* > *i*
- zvětší (fonologizace): vznik ř v č. (*r'* > ř)

Diachronie: morfologické změny

vývoj gramatických kategorií (vznik a zánik)

- zánik imperfekta a aoristu, vznik perfekta v stč.
- zánik neutra, zánik pádových koncovek ve vývoji z lat. do rom. jazyků
- **gramatikalizace**: proces změny lexikálního morfému v gramatický (nebo alespoň slovotvorný):
  - lat. *ille, illa, illud* (ukaz. zájmeno)
  > šp. *el, ella, ello* (určitý člen)
  - vývoj původně plnovýznamových sloves do funkce sloves pomocných
  ang. *have*, šp. *haber* (*I have written; he escrito; napsal jsem*)
  - lat. *clara mente* „(být) jasné myсли“ (*mens, mentis* „mysl, myšlenka“)
  > it. *chiaramente*, šp. *claramente* „jasně“ (-*mente* jako slovotvorný sufix)

proměny konkrétních podob koncovek

– analogie

č. *žiji, žít „žít, bydlet“ : žnu, žít „sekat“ → žít „sekat“ > žnout*

Diachronie: slovotvorné změny

změny v produktivitě jednotlivých prostředků

- ústup č. -ěný (*slaměný, dřevěný*) ve prospěch sufixu -ový (*aluminiový*)
- vzestup č. -ot – v stč. málo (*třepotati, třepetati*), nč. více (*praskot, jásot*)

analogie

svár > nesvár, horázný > nehorázný (podle dalších slov s předponou *ne-*)

Diachronie: syntaktické změny

vznik a zánik různých typů konstrukcí

- vývoj od vedlejších vět k neurčitým tvarům či naopak (srov. č. přechodníky)

Diachronie: lexikální změny

zánik lexémů

- archaismy (č. *silozpyt*, *duševěda*) → 0
- × historismy: č. *řemdih*, *desátek*

vznik nových lexémů

- okazionalismy: příležitostné, neustálené (parole)
- neologismy: rozšířené a ustálené (langue)

změny významu

- vznik nového významu (polysémie): č. *koruna*
- posuny významu:
  - zúžení (specializace): č. *žito*, *pivo*, *zloděj*
  - rozšíření (generalizace): č. *zápasit*, *šlechtična* > *slečna*
  - „zhoršování“ (deteriorace): č. *páchnout*
  - „zlepšování“ (meliorace): č. *vonět*
  - vývoj k opozitnosti (enantiosémie): r. *bescennyj*

Vztah jazyka k jiným jazykům

srovnávání jazyků

- synchronní popis
(konfrontační/kontrastivní lingvistika, typologie)
- diachronní vysvětlení shod/podobnosti mezi jazyky
(historicko-srovnávací jazykověda, kontaktová lingvistika)
  - společný původ (genetická příbuznost)
  - společný prostor (areálová příbuznost)
  - shodný přímý vztah ke světu (elementární příbuznost)
  - náhoda

Genetická příbuznost

- hláskové responze, historicko-srovnávací metoda
- divergentní vývoj (diferenciace)
- jazyková rodina, rodokmenová teorie, stromový diagram
- jazyky mají společného předka (prajazyk → pravlast?) – rekonstrukce

Genetická příbuznost: indoevropská jazyková rodina

slovanské jazyky (staroslověnština, bulharština, makedonština, srbskina, chorvatština, slovinština; slovenština, čeština, polština, lužická srbština; běloruština, ukrajinskina, ruština)

baltské jazyky (litevština, lotyština, stará pruština)

germánské jazyky (gótskina; němčina, nizozemština, angličtina, dánština, švédština, norština, islandština)

keltské jazyky (irština, velština, bretonština)

latina (rom. jazyky: španělština, portugalština, francouzština, italština, rumunština)

řečtina

albánština

arménština

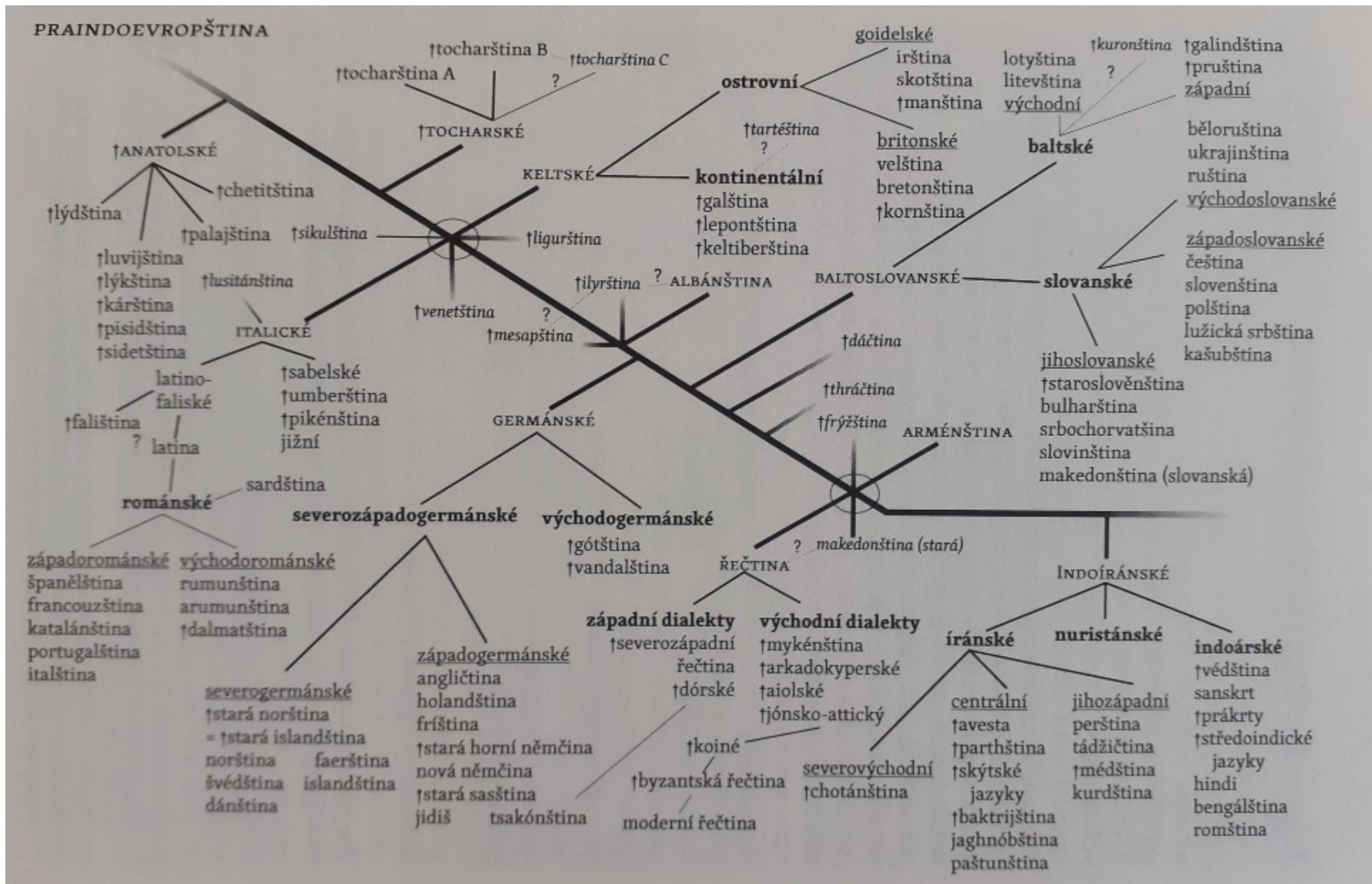
anatolské jazyky (hetitština, luvijština)

indické jazyky (hindština, bengálština; védština, sanskrt = stará indiština)

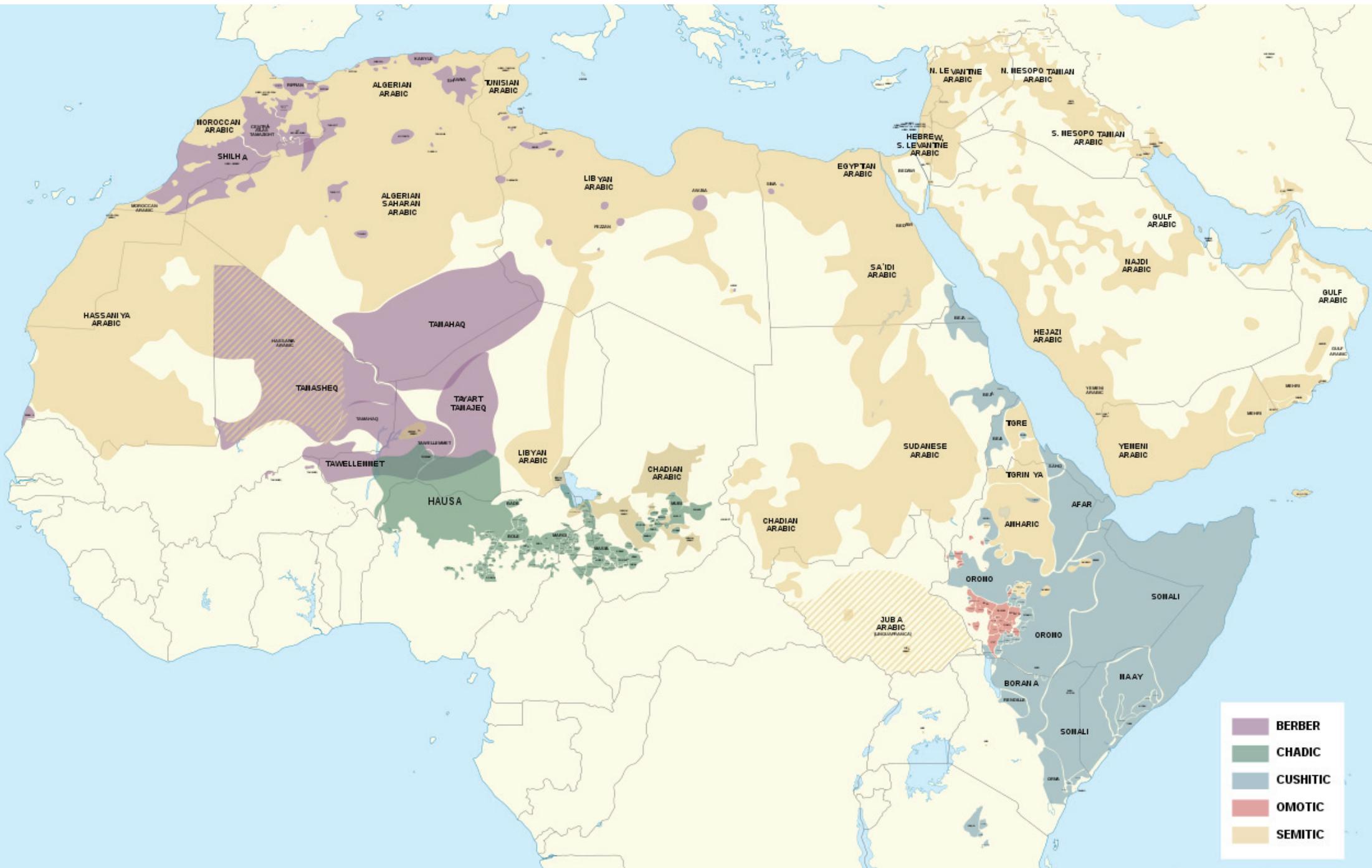
íránské jazyky (perština, kurdština; avesta)

tocharština

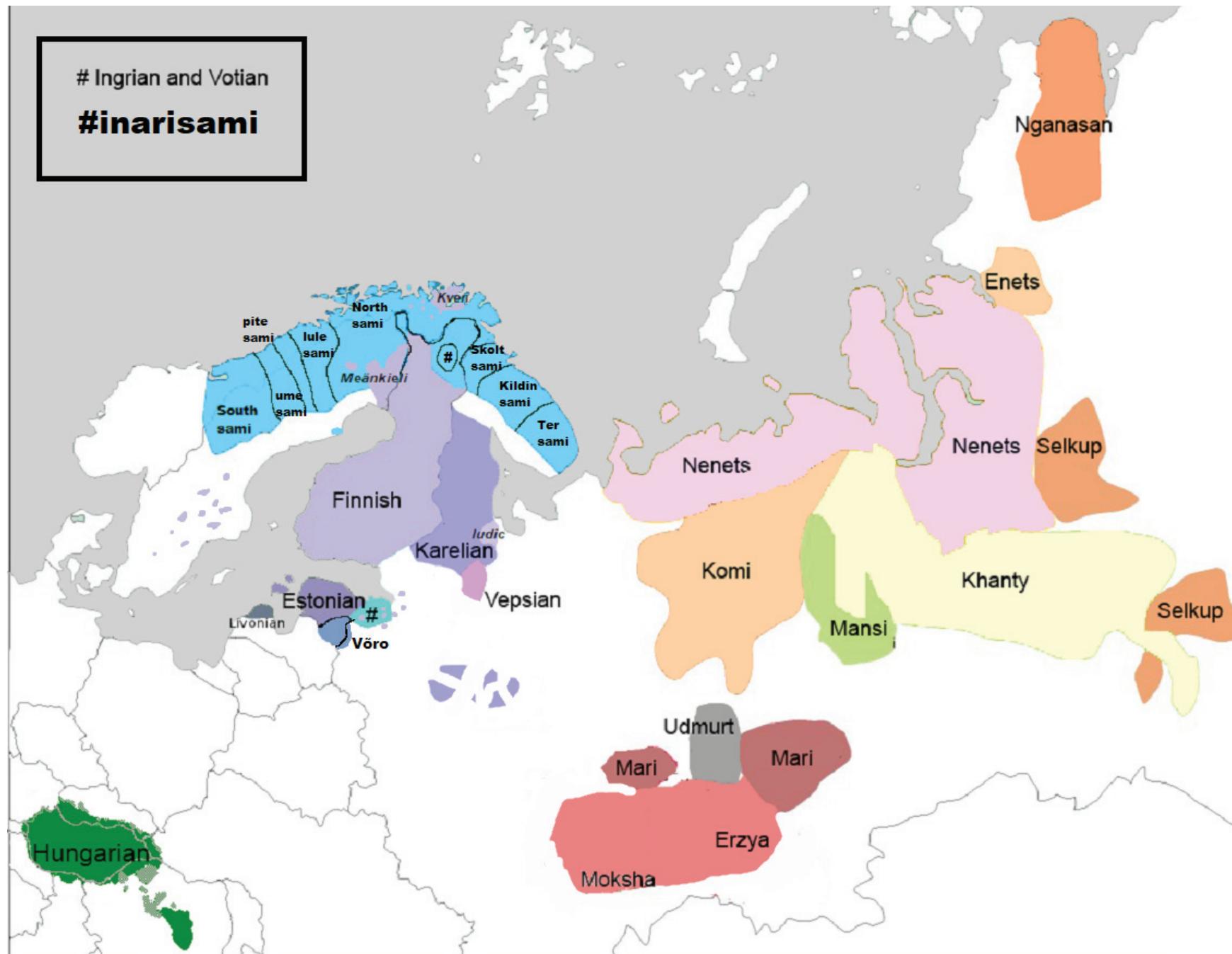
Genetická příbuznost: indoevropská jazyková rodina

Genetická příbuznost: afro-asijské jazyky

Genetická příbuznost: uralské jazyky

Genetická příbuznost: altajské jazyky?

ALTAISCHE SPRACHEN

AMo	Mongolische Sprachen
AMo1	Mongolisch / Ordos
AMo2	Oiratisch / Kalmückisch
AMo3	Burjatisch
AMo4	Dagur
AMo5	Monguor-Santa
AMo6	Shira Yughur
AMo7	Moghol

ATu	Tungusische Sprachen
ATu1	Nord-Tungusisch (Tungus)
ATu2	Südost-Tungusisch (Amur)
ATu3	Südwest-Tungusisch (Mandschu)

AT	Turksprachen
AT1	Kaschgaisch
AT2	Salarisch
AT3	Gelb-Uigurisch
AT4	Chaladschisch
AT5	Chakassisch
AT6	Tuvinisch
AT7	Schorisch
AT8	Altaisch
AT9	Karagassisch
AT10	Karakalpakisch
AT11	Kasachisch
AT12	Türkisch
AT13	Tschuwaschisch
AT14	Karaimisch
AT15	Turkmenisch
AT16	Aserbaidschanisch
AT17	Tatarisch
AT18	Krimtatarisch
AT19	Baschkirisch
AT20	Usbekisch
AT21	Kirgisisch
AT22	Gagausisch
AT23	Afscharisch
AT24	Chorasan-Türkisch
AT25	Uigurisch
AT26	Nogaisch
AT27	Balkarisch-Karatschaisch
AT28	Kumyksch
AT29	Truchmenisch
AT30	Dolganisch
AT31	Jakutisch

Aus geographischer Sicht gehören AT26 - AT29 als Turksprachen zugleich der Gruppe der ansonsten isoliert stehenden, kaukasischen Sprachen an.

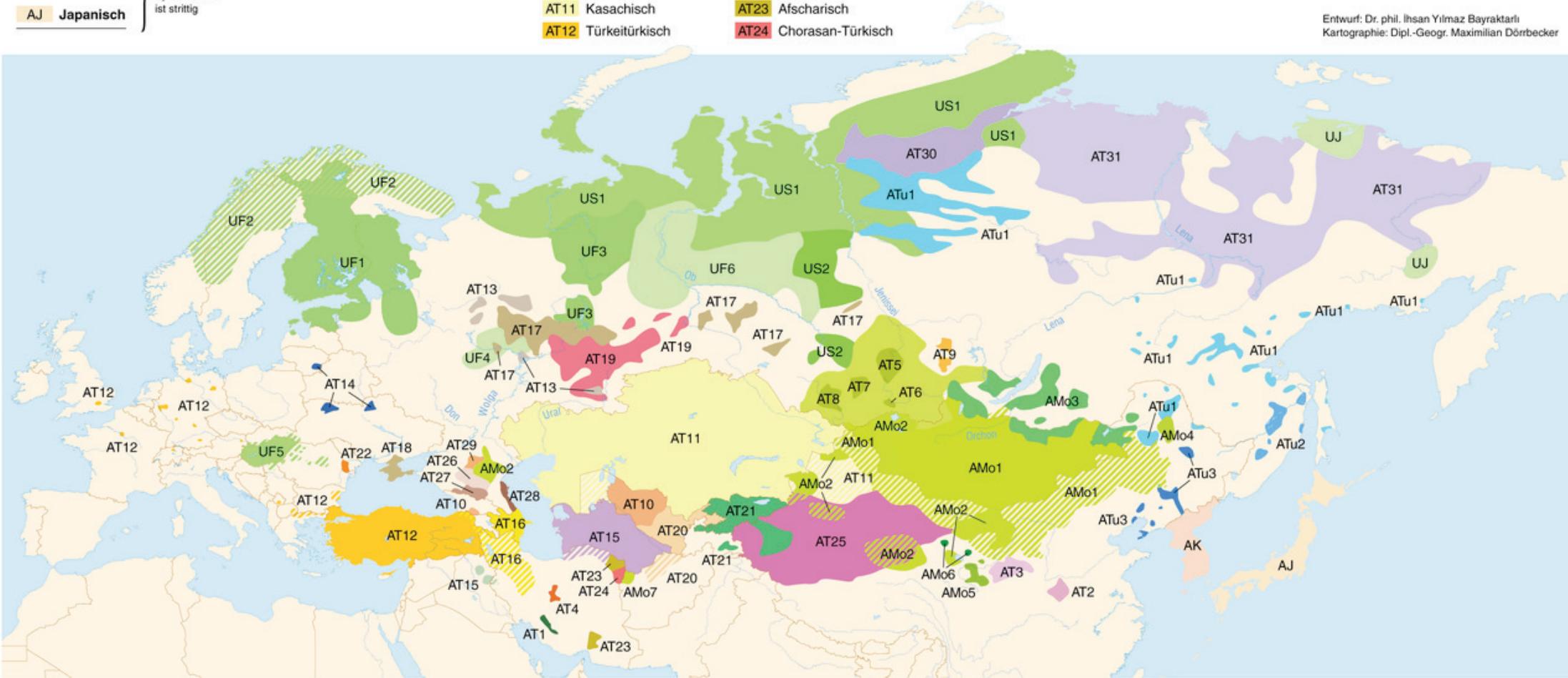
URALISCHE SPRACHEN

UF	Finnisch-Ugrisch
UF1	Ostseefinnisch
UF2	Samische Sprachen
UF3	Finnisch-Permisch
UF4	Finnisch-Wolgaisch
UF5	Ungarisch
UF6	Ob-Ugrisch

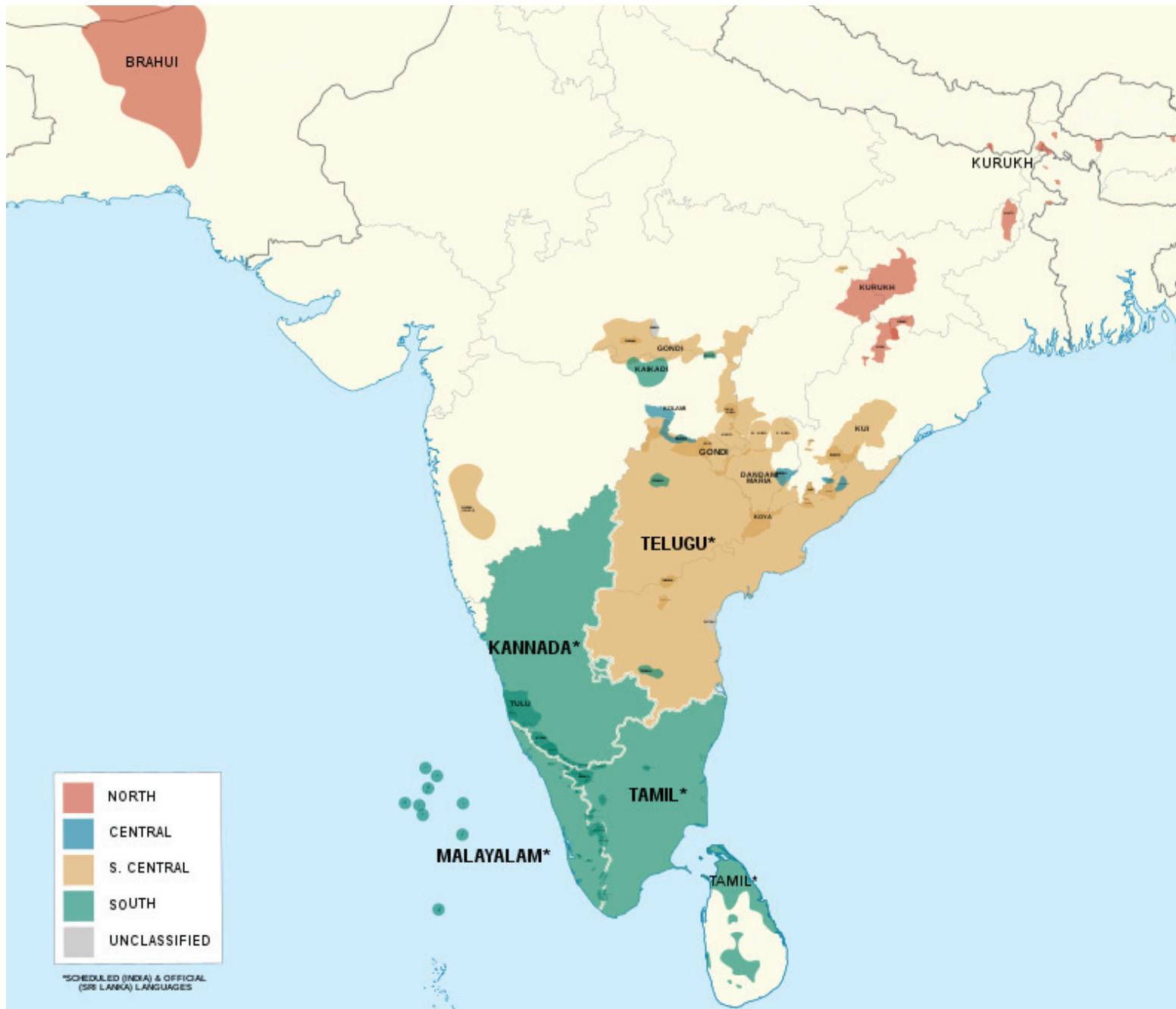
US	Samojedisch
US1	Nord-Samojedisch
US2	Süd-Samojedisch
UJ	Jukagrisch

Zugehörigkeit zur Sprachfamilie der Uralischen Sprachen ist strittig

Entwurf: Dr. phil. İhsan Yılmaz Bayraktarlı
Kartographie: Dipl.-Geogr. Maximilian Dörrbecker

Genetická příbuznost: drávidské jazyky

Genetická příbuznost: kartvelské jazyky

Genetická příbuznost: jazykové rodiny

nostratická?

- **indoevropské j.**
- **afro-asijské j.** (semitské jazyky: akkadština, hebrejština, aramejština, arabština; berberské j., kušitské j., čadské j., omotské j.)
- **uralské j.** (ugrofinské j.: finština, estonština, mad'arština; samojedské j.)
- **altajské j.?** (turkické j., mongolské j., tunguzské j., korejština?, japonština?)
- **drávidské j.** (tamilština)
- **jihokavkazské (kartvelské) j.** (gruzínština)

sino-tibetská (čínština, tibetština), **nilo-saharská**, **khoisanská**, **austro-asijská**, **eskimo-aleutská**, **na-dene**, **amerindiánská**

stupňovitost rekonstrukce prajazyků

čeština < praslovanština < indoevropština < nostratičtina < ? < ?
→ teorie monogeneze lidské řeči × teorie polygeneze

Historicko-srovnávací metoda

b. *uchó*, mk. *uvo*, sch. *ùho*, sln. *uhô*, slk. č. *uchو*,
luž. *wuchо*, p. *uchо*, br. *vúcha*, ukr. *vúcho*, r. *úcho*
lit. *ausìs*, lot. *àuss*, stprus. *āusins*

gó. *auso*, angl. *ear*, něm. *Ohr*

ir. *au*, ó

lat. *auris*

ř. *ov̄ς*

alb. *vesh*

av. *uši-*

hláskové responze: sl. *ch* ~ balt., ř. *s* ~ ang., něm. *r* ~ lat. *r* ~ alb., av. *š* ~ ir. *θ*

hláskové změny: ie. *s* > sl., ír. *š* > sl. *ch* (po hláskách *r*, *u*, *k*, *i* a zároveň před *o*)
ie. *s* > lat., záp. germ. *r* (rotacismus) (v pozici mezi vokály)

< indoevropský kořen **H₂eus-* „uchó“

Indoevropština – rekonstrukce systému – konsonanty

ie. *g'

- skr. *jānāti*, ř. *gignōskō*, lat. *co-gnōscō*, gót. *kann*, lit. *žinoti*, sl. *znati* ‘znát’
- skr. *ajati*, ř. *agō*, lat. *agō*, stsev. *aka* ‘vést, hnát’
- lat. *grānum*, gót. *kaurn*, lit. *žirnis*, sl. *zrъno* ‘zrno’

Pie. neznělé plozívy a jejich responze:

pie.	bsl. ›	psl. ›	č.	ř.	lat.	skr.	chet.	kelt.	germ.	(§9e)
*p	*p	*p *p ^j	p p ^j	p	p	p	p	Ø	*f, *Sp, *Cp	(*β)
*t	*t	*t *t ^h	t c	t	t	t	t	*t	*þ, *St, *Ct	(*ð)
*k	*s	*s *s ^h	s š	k	k	ś	k	*k	*χ, *Sk, *Ck	(*γ)
*kʷ	*k	*k *k ^h	k č c	p t k	kʷ	k c	kʷ	*kʷ	*χʷ, *Skʷ, *Ckʷ	(*γʷ)

Pie. znělé plozívy a jejich responze²³

pie.	bsl. ›	psl. ›	č.	ř.	lat.	skr.	chet.	kelt.	germ.
*b	*b	*b *b ^j	b b ^j	b	b	b	b	*b	*p
*d	*d	*d *d ^h	d d'z	d	d	d	d	*d	*t
*g	*z	*z *z ^h	z ž	g	g	j [dž]	g	*g	*k
*gʷ	*g	*g *g ^h	h ž z	b d g	v gʷ	g j	gʷ	*b	*kʷ

Indoevropština – rekonstrukce systému – vokály

ie. *e

- skr. *asti*, het. *ešzi*, ř. *esti*, lat. *est*, gót. *ist*, lit. *esti*, stsl. *jestъ* ‘je’
- skr. *bharati*, ř. *pherei*, lat. *fert*, stsl. *beretъ* ‘bere’
- skr. *nabhas-*, ř. *nephos*, lat. *nebula*, lit. *debesis*, stsl. *nebo* ‘nebe’

pie.	bsl. >	psl. >	psl. >	č.	ř.	lat.	skr.	chet.	kelt.	germ.
*e	*æ	*æ	*e	e	e	e	a	e	*e, *a	*e, *i
*o	*ɔ	*ɔ	*o	o ū	o	o	a	a	*o, *a	*a
*u	*u	*u	*y	e / Ø	y	u	u	u	*u	*o
*i	*i	*i	*y	e / Ø	i	i	i	i	*i	*i
*a	*ɔ	*ɔ	*o	o ū	a	a	a	a	*a	*a
*ē	*ē	*ɔ	*jæ, *ja	ē e í	ē	ē	ā	e	*ī	*æ
*ō	*ō	*ɔ	*a	a á	ō	ō	ā	a	*ā, *ū	*ō
*ī	*ī	*ī	*i	i í	ī	ī	ī	i	*ī	*ī
*ū	*ū	*ȳ	*y	y ý	ȳ	ū	ū	u	*ū	*ū
*ā	*ā	*ɔ	*a	a á	ā ē	ā	ā	a	*ā	*ō

Indoevropština – rekonstrukce systému – jmenná morfologie

	sg.	pl.
N	*nókʷt-s	*nókʷt-es
V	*nókʷt-∅	*nókʷt-es
A	*nókʷt-m	*nókʷt-ns
L	*nókʷt-(i)	*nékʷt-su
GAb	*nékʷt-s	*nékʷt-ōm
D	*nékʷt-ei	*nékʷt-bʰos
I	*nékʷt-eh	*nékʷt-bʰi(s)

Indoevropština – rekonstrukce systému – slovesná morfologie

	ind. akt.	konj. akt.	opt. akt.	impv. akt.
1. sg.	*péuk-mi	*péuk-o-x	*puk-jéh-m	
2.	*péuk-si	*péuk-e-si	*puk-jéh-s	*puk-d ^h i, *péuk
3.	*péuk-ti	*péuk-e-ti	*puk-jéh-t	*péuk-tu
1. pl.	*puk-més	*péuk-o-mes	*puk-ih-mé	
2.	*puk-té	*péuk-e-te	*puk-ih-té	*péuk-te
3.	*puk-énti	*péuk-o-nti	*puk-ih-ént	*péuk-ntu
	ind. mps.	konj. mps.	opt. mps.	
1. sg.	*puk-xéi	*péuk-o-??	*puk-jéh-??	
2.	*puk-sói	*péuk-e-soi	*puk-jéh-so	
3.	*puk-tói	*péuk-e-toi	*puk-jéh-to	
1. pl.	*puk-mésd ^h x	*péuk-o-mesd ^h x	*puk-ih-méd ^h x	
2.	*puk-d ^h xwé	*péuk-e-d ^h xwe	*puk-ih-d ^h xwé	
3.	*puk-ntói	*péuk-o-ntoi	*puk-ih-ntó	

Indoevropština – rekonstrukce textu?

Bajka o ovci a koních, August Schleicher 1868

Avis, jasmin varnā na ā ast, dadarka akvams, tam, vāgham garum vaghantam, tam, bhāram magham, tam, manum āku bharantam. Avis akvabhjams ā vavakat: kard aghnutai mai vidanti manum akvams agantam. Akvāsas ā vavakant: krudhi avai, kard aghnutai vividvant-svas: manus patis varnām avisāms karnauti svabhjam gharmam vastram avibhjams ka varnā na asti. Tat kukruvants avis agram ā bhugat.

Ovce, která neměla vlnu, uviděla koně – jeden tahal těžký povoz, druhý nesl velký náklad, třetí rychle nesl člověka. Ovce řekla koním: „Srdce mě bolí, když vidím, jak člověk jezdí na koni“. Koně odpověděli: „Poslyš ovce, nás bolí srdce, když vidíme, jak člověk, pán, bere ovci vlnu a dělá si z ní teplý oděv. A ovce nemá žádnou vlnu.“ Ovce uslyševši to uprchla do pole.

Indoevropština – rekonstrukce textu?

Bajka o ovci a koních, Lühr 2008

h₂ówis, (H)jésmín h₂wlh₂néh₂ ne éh₁est, dedork’e (h₁)ék’wons, tóm, wóg’^hom g^wérh₂um wég’^hontm, tóm, b^hórom még’oh₂m, tóm, d^hg’^hémonm h₂oHk’ú b^hérontm. h₂ówis (h₁)ék’wob^hos ewewk^we(t): k’érд h₂g^hnutoj moj widntéj d^hg’^hmónm (h₁)ék’wons h₂ég’ontm. (h₁)ék’wōs ewewk^w: k’lud^hí, h₂ówi! k’érд h₂g^hnutoj widntb^hós: d^hg’^hémō(n), pótis, h₂wlnéh₂m h₂ówjom k^wnewti séb^hoj g^{wh}érmom wéstrom; h₂éwib^hosk^we h₂wlh₂néh₂ né h₁esti. Tód k’ek’luwós h₂ówis h₂ég’rom eb^huge(t).

Ovce, která neměla vlnu, uviděla koně – jeden tahal těžký povoz, druhý nesl velký náklad, třetí rychle nesl člověka. Ovce řekla koním: „Srdce mě bolí, když vidím, jak člověk jezdí na koni“. Koně odpověděli: „Poslyš ovce, nás bolí srdce, když vidíme, jak člověk, pán, bere ovci vlnu a dělá si z ní teplý oděv. A ovce nemá žádnou vlnu.“ Ovce uslyševši to uprchla do pole.

Areálová příbuznost – jazykový kontakt – přejímání

- formy si odpovídají jiným způsobem než podle hláskových responzí
- konvergentní vývoj (integrace)
- jazyky mají společný prostor (areál)
- kontakt dvou jazyků × kontakt tří a více jazyků → jazykový svaz

Areálová příbuznost – jazykový kontakt – přejímání

- bez ohledu na genetickou příbuznost
č. *vzduch* < r. *vozduch*; č. *bochník* < něm. *fochenz*; č. *palcát* < mad'. *palcát*
- několikeré přejetí (v různých dobách, přes různé jazyky)
lat. *hospitāle* „příbytek pro pocestné, nemocné, chudé“
> 1) něm. *Spital* > č. hovor. *špitál* „nemocnice“
> 2) stfr. *hostel*, fr. *hôtel* > něm. *Hotel* > č. *hotel* „hotel“
- řetězové přejímání (hlavně kulturní slova)
hebr. *śaq* „hrubá tkanina“ > ř. *sakkos* „pytlovina“ > lat. *saccus* „pytel“ >
it. *sacco* „pytel, sako“ > něm. *Sakko* „sako“ > č. *sako*
urdu *pāy jāmā* „volné kalhoty“ > angl. *pyjamas* „pyžama“
> něm. *Pyjama* „pyžamo“ > č. *pyžamo*
- zpětné přejetí ($X_1 \rightarrow Y \rightarrow X_2$)
stč. *píšt'ala* „druh husitské zbraně“ > něm. *pitschole*, *petstole* > fr. *pistolet*,
it. *pistola* > č. *pistole*

Elementární příbuznost – přímý odraz světa v jazycích

- interjekční základy, vznikající v podobných psychických podmínkách
  - vysoká formální variabilita
  - nepodléhají hláskovým změnám daného jazyka
  - nelze určit pravidelné hláskové responze mezi jazyky
-
- **slova onomatopoická** (forma imituje zvuk z přírody, hlásková nápodoba existujícího zvuku – nearbitrárnost znaku?)
č. *kykyryký*, r. *kukareku*, něm. *kikeriki*, angl. *cock-a-doodle-doo*
č. *křičet*, *krknout*, *krákorat*, *klokotat*, lit. *kryčti*, lat. *clangere*
  - **slova pohybomalebná** (vyjadřují zvuk doprovázející rychlý pohyb)
č. *frknout* ‘odlétnout’, sln. *frfráti* ‘poletovat; vyvěrat’, p. *fruwać* ‘létat’
-
- **slova lalická** – dětská slova (vznikají bezděčnou činností dětských mluvidel)
č. *máma*, p. *mama*, lat. *mamma*, angl. *mum*, lit. *mamà*, *momà* ‘maminka’,
ř. *μάμη* ‘maminka’ i ‘babička’, stind. *māma-* ‘strýc’, gruz. *mama* ‘otec’

Náhodná shoda

– nezávislý hláskový vývoj v jazycích bez vlivu jednoho jazyka na druhý dospěl k podobnosti/shodě

angl. *bad* „špatný“ < střangl. *badde* < stangl. *baeddel* „hermafrodit“

pers. *bad* „špatný“ < střpers. *wat*

mordvinské *al* „vejce“

korejské *al* „vejce“

barmské *lu* „člověk“

sumerské *lu* „člověk“

Vztah jazyka k jiným jazykům

- shody/podobnosti mezi jazyky
  - společný původ (genetická příbuznost)
  - společný prostor (areálová příbuznost)
  - shodný přímý vztah ke světu (elementární příbuznost)
  - náhoda